

РЕШЕНИЕ

№ 235

гр. Шумен, 05.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ШУМЕН, I-ВИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Емилиян К. Ангелов

при участието на секретаря В. Ст. С.
като разгледа докладваното от Емилиян К. Ангелов Административно наказателно дело № 20233630200701 по описа за 2023 година

За да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото производство е образувано на основание чл.59 и сл. от ЗАНН. Обжалвано е наказателно постановление №38-22 от 08.02.2023 год. на Председателя на Държавна агенция „Национална сигурност”, гр.София, с което на основание чл.116, ал.1, т.3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари на „СТИК-КРЕДИТ” АД, гр.Шумен, с ЕИК202557159, със седалище и адрес на управление: гр.Шумен, пл.“Оборище“ №13Б е наложена имуществена санкция в размер на 5000 /пет хиляди/ лева. Жалбоподателят моли съда да постанови решение, с което да отмени наказателното постановление, като излага подробно доводите си за това в жалбата. В съдебно заседание, дружеството-жалбоподател не изпраща представител,. Такъв обаче в лицето на адв.М.Я. прави искане за отправяне на преюдициално запитване, по което съдът се е произнесъл в съдебно заседание, като е оставил искането без уважение. За Държавна агенция „Национална сигурност”, гр.София - административно-наказващ орган, издал наказателното постановление, призован съгласно императивната разпоредба на чл.61, ал.1 от ЗАНН, в съдебно заседание също не се явява упълномощен представител, но е депозирано писмено становище от председателя на Държавна агенция „Национална сигурност”, чрез Т.П., в което се изразява мнение за потвърждаване на издаденото наказателно постановление.

Жалбата е подадена в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН от надлежна страна, отговаря на изискванията на чл.84 от ЗАНН, във вр. с чл.319 от НПК, поради което се явява процесуално допустима, като разгледана по същество същата е неоснователна, поради следните правни съображения. съдът, след като взе предвид събраните по делото доказателства и становища на страните, преценени поотделно и в тяхната съвкупност и като съобрази разпоредбите на закона, намира за установено от фактическа страна следното: дружеството – жалбоподател

„СТИК-КРЕДИТ” АД по повод на осъществяваната от него дейност на 06.12.2021 год. сключило договор за потребителски кредит под формата на кредитна линия, предоставен от разстояние №763913/06.12.2021 год. с лицето М.В.Г., с ЕГН*****. По силата на сключения договор установили делово взаимоотношение по смисъла на §1, т.3 от ДР на ЗМИП, като във връзка с идентификацията на клиента от негова страна е било представено с а м о копие на разрешение за постоянно пребиваване №701084319, издадено на 01.11.2019год. Данните от този документ са били вписани като данни от лична карта и документ за самоличност на лицето М.В.Г. в Договора за потребителски кредит под формата на кредитна линия, предоставен от разстояние №763913/06.12.2021 год., в Декларацията по чл.66, ал.2 от ЗМИП и в попълнения Въпросник относно професионалната дейност на клиента. На основание Заповед рег. №ФР-9-124 от 09.09.2022 год. на Директора на Дирекция „Финансово разузнаване“ към Държавна агенция „Национална сигурност“, издадена на основание Заповед №З-1085 от 18.04.2018 год. на Председателя на ДАНС на дружеството била извършена проверка от страна на длъжностни лица от Държавна агенция „Национална сигурност”. По време на проверката било установено, че в качеството си на задължено лице по смисъла на чл.4, т.3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари „СТИК-КРЕДИТ” АД не е изпълнило задължението си да идентифицира клиента си М.В.Г., с ЕГН***** , съгласно изискванията на чл.53, ал.7, изр.първо, във вр. с чл.53, ал.1, във вр. с чл. 15, ал.1 от Закона за мерките срещу изпирането на пари , преди сключване на Договор за потребителски кредит под формата на кредитна линия, предоставен от разстояние №763913/06.12.2021 год . С писмо от 15.09.2022 год., връчено лично на представляващия дружеството-жалбоподател от последното била изисканата информация- писмени обяснения или документи, свързани с посочени в Приложение №1 и №2 клиенти, между които и лицето М.В.Г. От страна на „СТИК-КРЕДИТ” АД били предоставени писмени обяснения, ведно с приложени към тях договор за потребителски кредит под формата на кредитна линия, предоставен от разстояние №763913/06.12.2021 год ,копие на разрешение за постоянно пребиваване №701084319, издадено на 01.11.2019год.. Резултатите от проверката били подробно обективирани в Констативен протокол за проверка на място по Закона за мерките срещу изпирането на пари от 08.12.2022 год. За констатираното нарушение на 08.12.2022 год. на дружеството – жалбоподател бил съставен акт за установяване на административно нарушение №ФР-10- 8755/08.12.2022 год., като актосъставителят е посочил, че с описаното деяние е нарушена 2 разпоредбата на чл.53, ал.7, изр.първо, във вр. с чл.53, ал.1, във вр. с чл.15, ал.1 от Закона за мерките срещу изпирането на пари . Актът е бил съставен в присъствие на представляващия дружеството-жалбоподател и подписан от него, без да изложи конкретни възражения. Впоследствие в срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН са били депозиран писмени възражения по акта, в които оспорват извършеното нарушение, като твърдят, че са извършили нужната идентификация на клиента чрез предоставеното от него разрешително за постоянно пребиваване и молят да бъде приложена разпоредбата на чл.28 от ЗАНН. Въз основа на така съставения акт и съобразявайки материалите в административно-наказателната преписка и депозираното възражение е издадено наказателно постановление №38-22 от 08.02.2023 год. на

Председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“, гр.София, с което на основание чл.116, ал.1, т.3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари на „СТИК-КРЕДИТ“ АД, гр.Шумен, с ЕИК202557159, със седалище и адрес на управление: гр.Шумен, пл.“Оборище“ №13Б е наложена имуществена санкция в размер на 5000 /пет хиляди/ лева. Така установената фактическа обстановка се потвърждава от всички събрани по делото писмени доказателства, както и от присъединените на основание разпоредбата на чл.283 от НПК писмени доказателства. Съдът приема, че при съставяне на акта за установяване на административно нарушение и на издаденото въз основа на него наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са накърнили правото на защита на дружеството-жалбоподател и да са довели до невъзможност същото да реализира правата си по един адекватен начин. При така установената фактическа обстановка съдът приема, от правна страна следното: Дружеството-жалбоподател „СТИК-КРЕДИТ“ АД се явява задължено лице по смисъла на чл.4, т.3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари , поради което съгласно разпоредбата на чл.11, ал.1 е имало задължение преди установяване на делови взаимоотношения със свои клиенти да приложи мерки за комплексна проверка на клиента. От материалите по делото се установява по безспорен начин, че на 06.12.2021 год „СТИК-КРЕДИТ“ АД е сключило с лицето М.В.Г., с ЕГН*****. договор за потребителски кредит под формата на кредитна линия, предоставен от разстояние №763913/06.12.2021 год . Доколкото по силата на сключения договор страните са установили делово взаимоотношение по смисъла, вложен в разпоредбата на §1, т.3 от ДР на Закона за мерките срещу изпирането на пари,, безспорно за дружеството-жалбоподател е възникнало задължение да идентифицира клиента. Съгласно нормата на чл.53, ал.1 от посочения по горе закон идентифицирането на физическите лица се извършва чрез представяне на официален документ за самоличност и снемане на копие от него, а когато идентифицирането се извършва без присъствието на подлежащото на идентификация физическо лице, чл.53, ал.7, изр.1 от Закона за мерките срещу изпирането на пари предвижда, че идентифицирането може да се извърши и чрез представяне на копие на официален документ за самоличност. За нуждите на процедурата по идентифициране на лице, предвидена в разпоредбата на чл.53, ал.7, изр.1, във вр. с ал.1 от Закона за мерките срещу изпирането на пари под "официален документ за самоличност" следва да се разбира документ по смисъла на чл.13 и чл.14, ал.1 от Закона за българските лични документи; §1, т.3 от ДР на Закона за чужденците в Република България ; чл.21, ал.1 от Закона за влизането, пребиваването, и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства или документ за самоличност, издаден от чужд компетентен държавен орган, с уникален идентификационен номер на документа, дата на издаване и валидност, съдържащ снимка, имена, дата и място на раждане на лицето и гражданство. В разпоредбата на §1, т.12 от ДР на Закона за мерките срещу изпирането на пари изрично е посочено, че не са "официални документи за самоличност" документите за пребиваване и чуждестранното свидетелство за управление на моторно превозно средство. В настоящия случай от материалите по делото се установява по безспорен начин, че във връзка с идентификацията на лицето М.В.Г., с ЕГН***** при сключване на Договор за

потребителски кредит под формата на кредитна линия, предоставен от разстояние №763913/06.12.2021 год . е било предоставено единствено копие на разрешение за постоянно пребиваване №701084319, издадено на 01.11.2019год . Данните от този документ са били вписани като данни от лична карта и документ за самоличност на посоченото по горе лице упоменатия договор за потребителски кредит под формата на кредитна линия, предоставен от разстояние , в декларацията по чл.66, ал.2 от Закона за мерките срещу изпирането на пари и в попълнения въпросник относно професионалната дейност на клиента. Следователно от изложеното се налага извода, че като не е идентифицирало клиента си М.В.Г. чрез способите, посочени в чл.53, ал.7, изр.първо от ЗМИП, във вр. с чл.53, ал.1 от ЗМИП, във вр. с чл.15, ал.1 от ЗМИП, а именно чрез предоставяне на копие на официален документ за самоличност преди сключване на Договор за потребителски кредит под формата на кредитна линия, предоставен от разстояние №763913/06.12.2021 год . на 06.12.2021 год. дружеството-жалбоподател е осъществило посоченото в акта за установяване на административно нарушение и в издаденото въз основа на него наказателно постановление административно нарушение по чл.53, ал.7, изр.първо от ЗМИП, във вр. с чл.53, ал.1 от ЗМИП, във вр. с чл.15, ал.1 от ЗМИП. В тази връзка, съдът намира, че правилно е била ангажирана административно-наказателната отговорност на „СТИК-КРЕДИТ“ АД за посоченото административно нарушение. Също така правилно е била издирена и приложена и съответната за това нарушение санкционна разпоредба на чл.116, ал.1, т.3 от ЗМИП, която предвижда имуществена санкция от 5000 до 50000 лева, за извършване или допускане на нарушение на чл.7, чл.9, чл.11, ал.1 – 3, чл.12 – 22, чл.24 – 31, чл.33 – 60, чл.65 – 69, чл.72, ал. 1 – 3 и 5 – 7, чл.73, ал.1, чл.74, ал.1 – 5 и 11, чл. 76, ал.1, чл.80, чл.87, ал.4, чл.101, ал.11, чл.106, ал.2, 4 и 5, чл.107, ал.4, чл.110, ал.1 и 2 и чл.111, ал.1, ако деянието не съставлява престъпление и когато нарушителят е лице по чл.4, т.1-6 и 8-11 от ЗМИП. Съдът намира, че административно-наказващият орган правилно е индивидуализирал нарушението и съобразявайки обществената опасност на конкретното нарушение правилно е определил съответната на него санкция в нейния минимален, предвиден в закона размер. Предвид горното, обжалваното наказателно постановление се явява правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено изцяло. Съдът не споделя твърденията на дружеството-жалбоподател, изложени в жалбата за допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административно-наказателната преписка, изразяващи се в непосочване на точните адреси и датата на раждане на свидетелите по съставяне на акта. В тази връзка при внимателен прочит на акта за установяване на административно нарушение се установява по безспорен начин, че в същия са посочени както трите имена на всеки един от свидетелите, така също и техните точни адреси и дата на раждане. С оглед изложеното съдът намира, че липсва каквото и да е нарушение на нормата на чл.42, ал.1, т.7 от ЗАНН. Съдът не кредитира и възражението, изложено в жалбата, че в акта не са посочени имената и точните адреси на лицата, които са претърпели имуществени вреди от нарушението и техния единен граждански номер. В тази връзка съдът съобрази обстоятелството, че описаното в акта за установяване на административно нарушение административно нарушение е на формално извършване. Същото не е резултатно и за

състава на същото не е необходимо да са настъпили никакви имуществени вреди, като такива не се твърди и да са настъпили за което и да е трето лице или за фиска. Същото е отразено по ясен и категоричен начин и в акта за установяване на административно нарушение, поради което съдът намира, че при съставяне на последния не е допуснато нарушение на разпоредбата на чл.42, ал.1, т.9 от ЗАНН. Съдът намира, че в настоящия случай не са налице и основания деянието, предмет на обжалваното наказателно постановление да бъде квалифицирано като „маловажен случай“, респективно да бъде приложена разпоредбата на чл.28 от ЗАНН. В тази връзка съдът намира, че конкретното деяние не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от посочения вид. От събраните в хода на производството доказателства се установява, че извършеното не е инцидентна проява в дейността на дружеството, доколкото същото е извършило и други идентични нарушения, част от които и в условията на системност. Наказващият орган е изложил съответните мотиви за липсата на предпоставки за прилагане на чл.28 от ЗАНН, които са обосновани и се споделят от настоящия състав. Тъй като нарушението е формално, преценката относно приложението на чл.28 от ЗАНН се прави не с оглед наличието или липсата на вредни последици и размера на отпуснатия кредит, а според степента, с която нарушението е застрашило конкретните обществени отношения. В конкретния случай нарушението е застрашило обществените отношения, свързани с обезпечаването на прозрачността при движение на финансови потоци в банковата дейност – съставляваща съществен елемент от стопанския живот в страната, поради което следва да се приеме, че обществената опасност на това деяние се отличава с достатъчен интензитет, за да се приеме, че същото следва да се санкционира по административен ред, а не представлява маловажен случай. В случая не са налице обстоятелства, разкриващи по-ниска степен на неизпълнението, съпоставено с останалите нарушения от този вид. Спецификите на конкретното нарушение, включително и обстоятелствата по извършването му, са преценени от председателя на ДАНС при определяне на наложената на търговеца имуществена санкция, индивидуализирана в минималния предвиден в разпоредбата на чл.116, ал.1, т. 3 от ЗМИП размер. Предвид изхода на делото и обстоятелството, че от страна на административно[1]наказващия орган е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът съобрази обстоятелството, че съгласно разпоредбата на чл.63д, ал.1 от ЗАНН, в съдебните производства по обжалване на наказателно постановление страните имат право на разноски по реда на АПК. Според нормата на чл.143, ал.3 от АПК, когато съдът отхвърли оспорването, както е в процесния случай, тези разноски следва да се възложат в тежест на подателя на жалбата. Относно размера на разноските разпоредбата на чл.63д, ал.3 от ЗАНН предвижда, че в полза на юридически лица, които са били защитавани от юрисконсулт /каквото е настоящия случай/, се присъжда възнаграждение в определен от съда размер, който не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл.37 от Закона за правната помощ /ЗПП/. В тази връзка съдът, като съобрази посочената разпоредба, както и обстоятелството, че настоящото производство не се отличава с фактическа и правна сложност, намира, че размера на юрисконсултското възнаграждение

следва да бъде в размер на 80 лева. Водим от горното и на основание чл.63, ал.2 от ЗАНН, съдът:

РЕШИ:

Потвърждава изцяло Наказателно постановление № №38-22 от 08.02.2023 год. на Председателя на Държавна агенция „Национална сигурност”, гр.София

ОСЪЖДА „СТИК-КРЕДИТ” АД, гр.Шумен, с ЕИК202557159, със седалище и адрес на управление: гр.Шумен, пл.“Оборище“ №13Б **ДА ЗАПЛАТИ НА** Държавна агенция „Национална сигурност”, гр.София сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Шуменски административен съд по реда на АПК.

Съдия при Районен съд – Шумен: _____